

పాము

శ్రీ త్రిపుర

శ్రీశాచలపతిరావ్ అద్దంలో చూస్తూ దువ్వుకుంటూ
“ఇవాళ నీపేరు అలఖ్ నిరంజన్” అని చెప్పేడు అద్దంలోని
శ్రీశాచలపతిరావ్ తో. అద్దంలోని శ్రీశా... నవ్వి “గొప్ప మజా,
స్కాండ్రల్, నీ సంగతేం చెప్పను. అవును కానీ, నీకు ఎడం
పాపిడేమీ బాగులేదు ఇవాళ. కుడిపాపిడిలాగు. టై నాట్ కింద
డింపుల్ బాగులేదు. షోల్డర్స్ ఇంకా స్కెవర్ చెయ్యి” అన్నాడు.

విండ్సర్ నాట్ కింద డింపుల్ దిద్ది, పాపిడి కుడిచేసి,
మళ్ళీ బ్రష్ చేసి, బుగ్గలోని డింపుల్స్ ప్రాక్టీస్ చేసి, అద్దం
సక్కుని పిన్ చేసి ఉంచిన క్లాస్ రోటీన్ చూశాడు.

“మొదటి రెండు పీరియడ్లూ ఉండాలి. మూడూ,
నాలుగూ స్కిప్ చెయ్యొచ్చు.”

హాస్టల్ గేటు దాటుతూ “వవర్, ట్రెచరీ, ఎడ్యెంచర్.
నేను నేతాజీని, హిట్లర్ ని. వినండి, బుద్ధిలేని, బలంలేని
బాస్టర్డ్స్.... మిమ్మల్ని హతమార్చేస్తాను. పారాహుషార్....
అకలులక్షలుగా క్రిముల్లాగ బతుకుతున్న మిమ్మల్ని రూపురేఖలు
లేకుండా చేస్తాను....” పిడికిలి బిగవట్టి, హాస్టల్ వేపు
కాలేజీ వైపు చూపించి గట్టిగా చెయ్యి ఊపేడు.

జోరుగా వచ్చే రిక్వాని తప్పించుకుని హిందీలో బూతులు
తిట్టేడు.

‘మొదటి రెండు పీరియడ్స్ కూడా స్కిప్ చెయ్యొచ్చు.
దశాశ్వ మేథ్ ఫూట్ కి వెళ్తాను’ అని అనుకుంటూనే రై బ్రరీ
వేపు తిరిగి, ‘అలఖ్ నిరంజన్! నిన్ను.. నన్నే.. నేను డిసీవ్ చెయ్య
గలను తెలుసా’ అని రై బ్రరీవేపు నడవడం మొదలు పెట్టేడు.

సెక్షన్ రై బ్రేరియన్ టేబుల్ మీద గుట్టలు గుట్ట
లుగా రిబైండ్ చేసిన పుస్తకాలు పేర్లు రెజిస్టర్ లో రాసు
కుంటున్నాడు. నేరుగా లోపలికి పోయి బీరువాలో పుస్తకాల
టైటిల్స్ చూడడం మొదలు పెట్టేడు అలఖ్ నిరంజన్.

చీర రెపరెపలు.

సున్నితంగా మాటలు.

కంటి చివర నుంచి చూస్తే, సెక్షన్ రై బ్రేరియన్
టేబుల్ మీద వేళ్లు. లేడి.... జింక.... డిర్.

ముఖం తిప్పి చూసేడు.

తనవేపే చూస్తూంది ఉమాడే.

అప్రయత్నంగా కళ్ళలో నవ్వేడు అలఖ్, అప్రయ
త్నంగా కళ్ళలో నవ్వడం అలవాటు చేసుకున్న నిరంజన్.

హిందీలో అంది : నా కార్డ్ మరిచిపోయాను. శనివారం
త్రివేది సెమినార్ లో ఎస్సే సబ్జిక్ట్ చెయ్యాలి. మీ కార్డ్
మీద ఛానర్ మీద బుక్స్ ఏమేనా ఇప్పిస్తారా ?

ఆ క్షణంలో చిరునవ్వు మాయమయిపోయింది. నిరం
జన్ కళ్ళలో, క్షణంలో కళ్ళలోని నవ్వుని మాయం చెయ్య
డం అలవాటు చేసుకున్న అలఖ్ కళ్ళలో : ఇంగ్లీషులో
అన్నాడు : కారిడార్ లోకి రండి.

గాజు అద్దాల కిటికీ దగ్గరగా వెళ్లి, వెనక్కి తిరిగి,
కోపంగా అన్నాడు, “నా కార్డ్ ఎప్పుడూ జేబులో పెట్టుకుని
తిరగను. మీ రెవరో నా కింకా బాగా తెలియదు. తెలియని
ఆడవాళ్ళందరికీ సహాయంచేసే పివలన్ మనిషిని కాను.”

ఉమా కళ్ళలో మెఱుపులాగ కోపం

“ఇవ్వలేకపోతే యివ్వనని మృదువుగా చెప్పొచ్చు. గొంతు
కలో అంత థండర్ అవసరంలేదు.”

విసురుగా చీర మెఱుపు మాయమయింది.

మళ్ళీ తెర ఎత్తబడింది. తను అనుకోకుండానే, అక
స్మాత్తుగా. అయితే, తన భవిష్యత్తుకి ఆకారం తానే యిస్తాడు.
ఇప్పుడు జరుగుతున్నది తను ఎప్పుడో ఊహించి మనస్సు
మారుమూలలో తొక్కి పడేసి ఉంచిన నాటకంలోని ఒక
భాగం.

తెర ఎత్తేసింది కాలం, కాస్త ముందుగానే.

అయితే తను ఎప్పుడూ సిద్ధమే.

‘జగదేవ్ జగదేవ్ !’

‘జీ.’

‘ఈ ఆర్మైరా తాళాలియ్యి.’

తాళాలు తీసుకుని బీరువా తెరిచి రెండు పుస్తకాల

తిరగేశాడు.

జగదేవ్ ఆక్కడే నిలబడ్డాడు.

ఒక చివరన షర్వుడ్ నావల్ ఒకటి కనిపించింది.

‘ఇదిగో. నువ్వు అన్ని రకాల మనుషులికీ తాళా లిచ్చే స్టావ్. ఎలా అడ్డదిడ్డంగా పెట్టేశారో చూడు. ఈ పుస్తకం యిక్కడేమిటి చేస్తూంది. తీసుకువెళ్లి ఫిక్షన్లో పెట్టు. మీకు బుద్ధిరాదు. ఎన్నిసార్లు లైబ్రేరియన్చేత తిట్లు తిన్నా.’

జగదేవ్ గొణుక్కుంటూ పుస్తకం తీసుకుపోయేడు.

అల్లె రూంలోంచి ఛానర్మీద లెగూయీ రాసిన పుస్తకం పైకి తీసేడు. కోట్ పక్కకి లాగి, షర్వుడ్కి, బెల్ఫీకి మధ్య పుస్తకాన్ని తోసి, మళ్ళీ కోటు గుండీలు పెట్టాడు. ఎడం చెయ్యి అడ్డంగా పెట్టుకుని జగదేవ్ని పిలిచి తాళాలు యిచ్చే శాడు.

కౌంటర్ దగ్గర :

“పండిట్టి, ఇంకా కాస్త విజిలెంట్గా ఉండాలి. పుస్తకాల దొంగలు ఎక్కువయి పోయారు. ఇవాళ నాకు కావలసినవి ఒకటి కనిపించలేదు. ఇన్యూ కూడా అవలేదు. మీరింత ఇనెఫి షెంట్గా ఉంటే మేము కంప్లెయిన్ చెయ్యవలసాస్తుంది.” కోపంగా, వికెట్ తోసుకుని విసురుగా పైకి వచ్చేశాడు అలఖ్ నిరంజన్.

లైబ్రరీ దగ్గర చెట్టుకింద కేంటీన్.

చెట్టుకింద బల్లమీద కూర్చుని నాలుగు నమోసాలు తిని, టీ తాగుతూ చుట్టూ ముసిరే ఎర్ర కందిరిగల్లి ఛానర్ తో అప్పటికే ఆరు చంపేడు.

‘ఇంకో అయిదు నిముషాల్లోవల ఉమ పైకి రావాలి వచ్చితిరాలి’ అనుకున్నాడు. రిస్ట్వాచ్ విప్పి చేత్తో పట్టు కున్నాడు. సాసర్ బల్లమీద ఉంచి, కవ్ మాత్రం చేత్తో పట్టుకుని లైబ్రరీవేపు తిరిగి నిలబడ్డాడు..... నాలుగు నిము షాల నలభయి సెకండ్లు నలభయి ఐదు ఏభయి ఏభయి ఎనిమిది

అయిదు నిముషాలు.

ఉమ లైబ్రరీ మెట్లు దిగి వస్తూంది. దగ్గరగా వచ్చింది.

‘హలో. మీరు రెండు సెకండ్లు ఆలస్యం. చూశారా. స్టావ్ వాచ్ లాగ పట్టుకుని ఎలా లెఖ్కు పెట్టున్నానో. ఈసారికి క్షమించేను రండి. మేనర్స్ గురించి బాధపడితే మీకు కావాలైన బుక్ దొరకదు. మీ హృదయంలోని మిక్సెడ్ ఫీలింగ్స్ నాకు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. అయినా

ముందుకు, దగ్గరగా అడుగు వేసింది ఉమ.

‘ అయినా, మీరు వప్పుకుంటారు రండి.’

ఉమ నవ్వింది. బెంచ్మీద కూర్చుంది.

‘గులాబ్జామున్ కూడా చేశాడు శర్మాజీ. స్వీట్స్ అంటే అసహ్యం నాకు. స్వీట్స్ అంటే ఇష్టపడేవాళ్లని మెషిన్ గన్ తో షూట్ చేద్దామనిపిస్తుంది. కాబట్టి నమోసాలు. ఏమంటారు. అండ్ టీ ఇదిగో మీకు కావలసిన పుస్తకం. మన ఫ్యూచర్ అసోసియేషన్ కి చిహ్నంగా యీ ఆరు కందిరిగల కళే బరాల్ని ఛానర్ తో చంపి సిద్దంగా ఉంచేను..... వద్దు. మీరు మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించకండి. నేనే అంతా మాట్లాడేసిన తరువాత మీకు అవకాశం యిస్తాను మీరు నాకు జానియర్. మీపేరు ఉమాడే. గౌహతిలో బి. ఏ. చదివేరు. ఇక్కడ బెంగాలి టోలాలో అంకుల్ దగ్గర ఉన్నారు..... తరువాత, నాసంగతి బెలూచిస్తాన్, జర్మనీ నా స్పిరిట్యుయల్ హోమ్. ఇంఫాల్ లో ఫోర్టీన్ ఆర్మీలో పని చేశాను, కెప్టెన్ గా. కోర్డ్ మార్షల్ చేసేరు కారణాంతరాలవల్ల. ఇక్కడ—ముప్పయి సంవత్సరాల వయస్సులో—యూనివర్సిటీలో చదవడానికి కారణాలు :

ఒక్కొక్క వేలా మడుస్తూ చెప్పేడు.

“ ఒకటి: నాకు హోమ్ లేదు. బంధువులు లేరు. రెండు ! ఉద్యోగాలు చెయ్యడానికి కావలసిన టెంపరమెంట్ లేదు. మూడు : హోటల్స్ లో ఎప్పుడూ ఉండడానికి కావలసిన డబ్బు లేదు. నాలుగు : యూనివర్సిటీలో చదువు నా ఎస్టి మేట్ ప్రకారం చాలా చవక.

“చూశారా నాలుగు విముషాల్లో, నాలుగు నెలల పరిచయం అయితేగాని తెలియని విషయాలన్నీ చెప్పేశాను. కాలానికి ఏదీ వదిలెయ్యకూడదు ”

నమోసాలు, టీ వచ్చాయి.

ఉమ తినడం మొదలుపెట్టింది.

“రిమార్కుబుల్ ! మీరు చాలా డెలికేట్ గా రెండు వేళ్లతో నమోసాలని చిన్న చిన్న ముక్కలు చేసి గ్రేస్ ఫుల్ గా నోట్స్ పెట్టుకుని అవి బాధతో ఏడుస్తాయేమో అన్న భయంతో మెల్లమెల్లగా తినడం అలవాటు చేసుకోలేదు. ఎడ్మి రబుల్.”

నమోసాలు అయిపోయాయి.

“ఇప్పుడు మీరు మాట్లాడొచ్చు.”

“మీరు విచిత్రమయిన వ్యక్తులు. అన్ని విషయాలు చెప్పేరుగాని మీ దగ్గర లైబ్రరీ కార్డ్ లేకుండానే యీ పుస్తకం ఎలా తెచ్చారో చెప్పలేదు.” కుడిచేతివేళ్ల గోళ్లతో బెంచ్మీద వరసగా చప్పుడు చెయ్యడం మొదలుపెట్టేడు.

“హార్ప్ రైడింగ్ యిన్ చండికా చాలాకాలం క్రింద చండిక ఆనే ఫీల్డ్ చూశాను. అందులో గుర్రాలు పరుగెత్తుంటే యిదే చప్పుడు. చండికా ఆన్ హార్ప్ బేక్ ఐదడుగుల పద కొండున్నర అంగుళాల పొడవూ, నూట ఎనభయి పౌన్ల బరువూ మనిషిని. ఈ పది డెన్సుల బరువు పుస్తకాన్ని తేడానికి రైబ్రరీ కార్డ్ ఉండాలా ? ఇన్స్ట్రాక్టర్ దగ్గర పండిట్ బాగా తెలుసులెండి. అడిగి తెచ్చాను. మీరు నాలుగు రోజు లుంచుకుని నాకు తిరిగి యిచ్చేయండి.”

ఉమ తెలివైనపిల్ల.

అంది : నన్నొకమాట చెప్పనిస్తారా. మీరు చాలా నెర్వస్ మనుష్యులనుకుంటాను. దాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి ఈవిధంగా మాట్లాడుతారు అంతేనా ? ఉమ కళ్లలోకి సూటిగా, తీవ్రంగా చూశాడు నిరంజన్.

‘మీరు సైకాలజీ పుస్తకాలు చదివినట్లున్నారు. లేక పోతే ఎవరో అంటే విన్నారు. అంత సులభంగా లేబుల్ అంటించీకండి. మీ మంచికి చెప్తున్నాను. నేను డేం జి ర న్ మనిషిని.’

‘శర్మాజీ !’

రూపాయినోటు యిచ్చి చిల్లర తీసుకున్నాడు.

‘నన్ను మరచిపొండి. ఈ సెప్టెంబర్ వెదర్ నన్ను సర దాగా మాట్లాడానికి ప్రోత్సహించింది. అంతే. మీ కింకా చిన్న వయస్సు. గుడ్ బై.’ లేచి, గిరుక్కున తిరిగి పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేస్తూ బిర్లా హాస్టల్ వేపు నడిచిపోయాడు, అలా పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేస్తూ నడవడం అలవాటుయిపోయిన అలఖే కి.

బ్రోచా హాస్టల్ దగ్గర బస్ ఎక్కేడు. ఖాళీగా ఉంది.

గోడో లియాకి రెండు టిక్కెట్లు అడిగేడు.

‘ఒక్కడికే రెండెందుకూ’ అడిగేడు కండక్టర్.

‘అది నీ కవసరంలేదు. ఒకటి నాకూ, రెండోది నా స్పిరిట్ కి’ అన్నాడు అలఖే.

రూయా హాస్టల్ స్టాప్ దగ్గర అమెరికన్స్ లా కనిపించే ఒక బంటు ఎక్కేరు. అతను లావుగా, పొట్టిగా : ఆమె సన్నగా, పొడుగ్గా, అందంగా.

‘రై కే క్విన్’ అనుకున్నాడు. క్రిందటి సాయంత్రం సాన్ ప్రాన్సిస్కో నుంచి ఒక పెద్ద గ్రూప్ దిగింది. ఆ గ్రూప్ లోని వాళ్లే గాబోలు అనుకున్నాడు.

కండక్టర్ లో ‘గేంజిస్ కి టికెట్స్’ అన్నారు వాళ్లు.

కండక్టర్ కి బోధపడలేదు.

‘గోడోలియాకి యియ్యి’ అన్నాడు అలఖే.

వాళ్లవేపు చూసి అన్నాడు : ‘మీకు యిష్టమయితే సహాయం చెయ్యగలను. నేనుగూడా గేంజిస్ వేసే వెళ్తున్నాను.’

థేంక్స్ లో ఉక్కిరిబిక్కిరిచేసిన తరువాత అన్నారు : ‘గ్రూప్ లో తిరగడం ఫ్రీలింగ్ గా ఉండదు మాకు. అందుకే ముందుగా బయలుదేరేము. ఉక్కిగా నువ్వు కలిసేవు.’

‘నువ్వు హిందూవేనా ? ఇజిప్షన్ లాగో, స్పేనియర్స్ లాగో ఉన్నావు.’ అని అడిగేడు మగ అమెరికన్.

పరిచయం చేసేడు : ‘నా పేరు జేమ్స్ ఎలియట్, ఈమె మిసెస్ ఎలియట్ క్విన్ ఎలియట్.’

‘రై కే క్విన్ !’ నిజమే, అనుకున్నాడు నిరంజన్.

‘నేను హిందూని కాను. ముస్లిమ్ ని. నా పేరు బై రాంఖాన్.’

మీరు గేంజిస్ చూడొచ్చు. కాని టెంపుల్స్ లోకి రానీ యరు.’

‘ఇదిగో యిక్కడే దిగిలి.’

క్విన్ దిగడానికి తన చెయ్యి యిచ్చి సహాయం చేశాడు.

ముగ్గురూ దశాశ్వమేధ్ వేపు నడచేరు.

జేమ్స్, క్విన్ దృశ్యాల్ని ‘త్రాగుతున్నారు.’

లస్సీ దుకాణంలో బెంచ్ మీద కూర్చున్నారు.

ఫోక్రాని పిలిచి “మూడు గ్లాస్ లు తీసుకురా. బాగా భంగ్ కలుపు” అన్నాడు.

అప్పుడే కలలోంచి లేచి ప్రపంచాన్ని కొత్త కళ్లలో చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నాడు, జేమ్స్ గుంపులుగా రోడ్ మీద నడిచే ఇండియన్ ప్రజల్ని, టాంగాల్ని, ఎక్కాల్ని.

క్విన్ మధురమైన స్వరంతో, ‘నువ్వు యూనివర్సిటీలో చదువుతున్నావా ?’ అని అడిగింది.

“ఇక్కడ యూనివర్సిటీలో యిడియట్స్ తప్ప ఎవరూ చదవరు. నేను తోళ్ల వర్తకం చేస్తాను. యూనివర్సిటీ డైరీలో ముసలి ఆవులు బేరనికొస్తే కొనడానికి వచ్చేను. నాది మీర్జాపూర్ హెడ్ క్వార్టర్స్.’

ఫోక్రా లస్సీ తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టేడు.

‘ఇందులో భంగ్ వేయించేను. చాలా ఫ్రీలింగ్ డ్రింక్’ అని, జేమ్స్ చెవిలో ఏదో అన్నాడు. జేమ్స్ మొదట షాక్ అయి, తరువాత ఏమనాలో తెలియక నవ్వేడు.

లస్సీ మెల్లగా తాగేరు ముగ్గురూ.

జేమ్స్ ఎంతయిందో అడిగి, జేబులోంచి వాలిట్ తీసి, మెల్లగా కూడబలుకుతూ లెఖ్కపెట్టి యిచ్చేడు. వాలిట్ లావుగా, నోట్లతో వానాకాలం కప్పలాగుంది.

'పదండి గేంజివ్ దగ్గరకు పోదాం.'

ఫూట్ వేపు వడచేరు.

వెల్లవతో గంగానది బురదనీరు ఉరకలేస్తూ ప్రవహిస్తూంది. విజృంభించి మెట్లమీద కెరటాలు పగిలి సుడిగా వెనక్కి తిరుగుతున్నాయి.

"క్రాస్ చేద్దామా."

"వయొలెంట్ గా ఉన్నట్లుంది. అవేనా బోల్స్ ? చాలా ఫ్లిమ్మిగా కనిపిస్తున్నాయి" అన్నాడు జేవ్స్.

"ఏమీ భయంలేదు. ఇంతకంటే వరద ఎక్కువ ఉన్నప్పుడు కూడా తీసుకుపోతారు యీ వడవవాళ్లు. పోనీ డాన్ స్ట్రీమ్ పోదామా ?"

జేవ్స్ ముఖంలో భయం. 'వద్దు. రిస్క్ తీసుకోవడం మంచిదికాదు. క్వీనీ కూడా ఉంది.'

(ఫ్రీల్) కావాలి నీకు. కవర్డ్.

'సరే, నీ కేమేనా బనారస్ (బోకేప్) కావాలా' అడిగేడు క్వీనీని.

క్వీనీ ముఖంలో సంతోషం. 'చాలా కొందామని ఉంది. ఆ దుకాణాలకి తీసుకువెళ్లు స్టీజ్.'

విశ్వనాథ్ గల్లిలోకి తీసుకువెళ్తూ ఆగేడు అలఖ్.

జేవ్స్ తో అన్నాడు : ఇక్కడ జేబుదొంగలు ఎక్కువ. మీ దగ్గర వాలిట్ ఉంచడం మంచిదికాదు. ఇక్కడ జేబు కొట్టేవాళ్లు చందరూ నాకు తెలుసు. వాలిట్ నా దగ్గరుంచితే ఏ భయమూ లేదు."

జేవ్స్ తొందరగా కోట్ లోపలి జేబులోంచి వాలిట్ తీసి అలఖ్ కి యిస్తూ : "ముందే చెప్పినందుకు చాలా థేంక్స్" అన్నాడు.

గల్లిలోకి వెళ్లారు.

చాలా రద్దీగా ఉంది. క్వీనీ దుకాణాల్లో వేళ్లాడగట్టిన చీరెల్నీ కంచు, యిత్తడి సామానుల్నీ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూంది.

జేవ్స్ పొట్టి కాళ్లతో వెనుక నడుస్తున్నాడు.

దుకాణాల సేల్ లు కాకుల్లాగ పిలుస్తున్నారు.

బీహారీ వల్లెలూరు గుంపాకటి గొడవచేస్తూ ముందు వడుస్తూంది.

ఆబోతు ఎదురుగా, ఆంకెవేస్తూ వేగంగా దూసుకుంటూ పరుగెత్తుతూ వచ్చింది.

బీహారీ గుంపు అరుచుకుంటూ చెదరిపోయి వెనక్కి ముందుకూ గోల పెటుతూ పరుగెడతూంటే

'రస్' అని గట్టిగా అరిచి,

ఇద్దరి చేతులూ పట్టుకుని పరుగెత్తేడు.

'వాట్ ద హెల్ యాస్ ద మేటర్ నా" అంటూ పొట్టి కాళ్ల జేవ్స్ చెయ్యి విదిలించుకుంటూ అడిగేడు.

'క హిందూ ముస్లిమ్ రయట్.' క్వీనీ చెయ్యి పట్టుకుని పరుగెత్తుతూనే ఉన్నాడు.

బీహారీ మూక మధ్య జొరబడ్డారు.

క్వీనీ చెయ్యి కూడా వదిలి అలఖ్ ఇంకా వేగంగా ముందుకు దూసుకుపోయి గల్లిలోంచి పైకి పోయాడు.

చాక్ లోంచి కట్ చేసి యింకో చిన్న గల్లిలో జొరబడి 'సంగమ్' బార్ చేరుకున్నాడు.

గట్టిగా వూపిరి బిగించి ఒక నిమిషం నిలబడ్డాడు. పేంట్ జేబులో చెయ్యి పెట్టి బరువుగా, డబ్బుగా ఉన్న వాలిట్ ని సంతృప్తిగా తడిమేడు. వాలిట్ పైకి తీసి, నోట్లు పైకి లాగి, వాలిట్ ని కాలవలో విసిరేశాడు. బార్ లోపల అడుగు పెట్టేడు. సగం బార్ నిశ్శబ్దంగా ఉంది. హాల్ అద్దంలో జాత్తు దువ్వుకుని, రుమాలుతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు. జేబులో నోట్లు మళ్ళీ చూసుకున్నాడు. ఆరవయికి పైగా పది రూపాయల నోట్లు. అద్దంలో చూస్తూ, కుడికన్ను గట్టిగా మూసి నాలిక పైకి పెట్టి మళ్ళీ లోపలికి మడిచి, ఎడంచెయ్యి చూపుడువేలు పెదవులమీద నిలుపుగా నిలిపి మెల్లగా అన్నాడు, "ఎవరికీ చెప్పార్దు సక్కర్స్."

బార్ లో నిశ్శబ్దం. బూత్స్ లో తొంగిచూస్తే ఎవరూ లేరు. పక్క గదిలో బెనర్జీ డెస్క్ దగ్గరికి వెళ్లాడు. కునుకు తీస్తున్నాడు బెనర్జీ, డెస్క్ మీద ముఖం పెట్టుకుని. చప్పుడు చెయ్యకుండా డెస్క్ మీద తాళాలు తీసి, వెనక గదిలోకి వెళ్లి బీరువా తెరిచేడు. కింద అరలో కారూజిన్ బాటిల్ తీశాడు. బెనర్జీ దగ్గరకు వచ్చేడు. డెస్క్ మీద వంగి బెనర్జీ వీపుమీద గట్టిగా చరిచేడు. ఉలిక్కిపడి కోపంగా, బాధగా, భయంగా. అర్థంలేని అరుపులు అరుస్తూ లేచాడు బెనర్జీ.

కళ్లు రెపరెప లాడించి శిషాచలపతిని చూసి బెంగాలీలో అన్నాడు :

'అబ్బ. ఎంత దెబ్బ కొట్టేవు. రావుబాబూ. ఇంత మిట్ట మధ్యాహ్నం వచ్చేవేమిటి. ఎవరూ లేరు కుర్రాళ్లు.'

'నువ్వు యిలా తలుపులు తీసిపెట్టి కునుకు తీస్తుంటే లిక్కర్ స్టోర్ అంతా ఖాళీ అవుతుంది. ఒక గంటలోనే. ఐస్ ఉండేమో చూడు.' బెనర్జీ లోపలికి వెళ్లాడు ఐస్ కోసం.

అలఖ్ అక్కడే సోఫాలో కూర్చుని బాటిల్ మూత తీసేడు.

బెనర్జీ ట్రేలో ఐస్, వైన్ గ్లాస్లు, నిమ్మకాయలు పట్టుకొచ్చాడు. గ్లాస్లలో మూడు పెగ్లు జిన్ పోసి ఐస్ ముక్కలు వేసి బెనర్జీ కొకటి యిచ్చి, తను సివ్ చెయ్యడం మొదలు పెట్టేడు.

బెనర్జీ గడగడ తాగేసి గ్లాస్ ఖాళీచేసి మాట్లాడడానికి గొంతు సవరించుకుంటుంటే, 'మాట్లాడొద్దు. నన్ను వదిలి నీ పని నువ్వు చూసుకో—అంటే, మళ్ళీ ముఖం డెస్కమీద పెట్టి పడుకో! అన్నాడు అలఖ్.

బెనర్జీ కళ్ళు మూసుకునే చిరునవ్వు నవ్వి తిరిగి సమాధి లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

కుడి జేబులో ఆరు వందల రూపాయలు. ఎడం జేబులో ఉమాడేకి జాగా. సెంటిమెంటల్ మూడ్లోకి పోవచ్చు.

“ బాల్యం బాల్యపు అనుభూతులు బాల్యం నన్ను విరామం లేకుండా మెత్తగా వెంటాడుతూంది. ఏళ్ళు గడచిన కొలదీ, ఎడారిలాంటి 'యధార్థం' గుండెలో బలమైన వ్రేళ్ళతో పాతుకుపోయి స్థిరపడ్డకొలదీ, నా వెనుకనే నీడలా వచ్చి నీపుమీద పచ్చటి వేళ్ళతో తట్టి పిలువవ్వేడు.

స్తున్నా రెవరో జీవితానికి అర్థంలేదు, అంతా శూన్యం అని తెలుస్తున్న కొలదీ, నాపూర్ణ శక్తిలో వెనక్కి వెనక్కి వరుగెడుదా మనుకొంటాను తిరిగి, నా బాల్యంలోకి క్షణానికీ, క్షణానికీ, క్రియకీ, క్రియకీ సంబంధంలేకుండా బ్రతకడం

పవర్, ట్రెచరీ

జిన్ కైపు ఎక్కిస్తుంటే వాచాలత్వం, దెబ్బలాడడం సోపానాలు స్కిప్ చేసి సెంటిమెంటల్ మూడ్లో ప్రవేశించి అందులోంచి మెల్లగా జరిగి, కళ్ళ నీళ్ళ ప్రవాహంలో పడ్డాడు.

సాయంకాలం ఏడు గంటలకు యింకా కొంచెం మత్తు ఉండగానే, మెల్లగా తూలుకుంటూ హాస్టల్ చేరుకున్నాడు శేషచలపతి.

బట్టలన్నీ విప్పేసి, నగ్నంగా మంచమీద పడుకొని, పది నిముషాల తరువాత చల్లటి నీరుతో ముఖం కడుక్కుని, అద్దంలో చూసుకుంటూ “ఎలా ఉంది, అలఖ్ నిరంజన్, యీ దినం ?” అని అడిగేడు అద్దంలోని శేషచలపతిని.

“రేపు నీ పేరు సాల్వడార్ డాలీ. ఏం చేస్తావో” అని అద్దంలోని శేషచలపతి విషపు నవ్వు ఒకటి మధురంగా నవ్వేడు.

ఉ. నన్నయ తిక్కనాది రసనల్ గురియించిన చాటుఫార లీ
మన్నన నింకఁబోలు; నణుమాత్రము తద్రస మబ్బదెందుహా!
జున్నులలోనఁ జిన్నిపుపు జున్నెటు లట్టులు పద్దియంబులన్
మిన్నలు చాటువుల్ రసనమృద్ధి ననిర్వచనీయ మాధురిన్.

ఉ. గౌతమిఁ గట్టి కాలువలు కాటను ద్రవ్యిన కాలమందు సం
భూతుఁడనైతి నాఁడు, పదుమూఁడగు నేఁదుల యీడు తల్లికెన్!
మాతకులేమి బాల చట మంటిని మోసెడు యుప్పరమ్మలే
ప్రీతిని నన్నుఁ జన్గుడిపి పెంచెర దేటి ఋణానుబంధమో!

— వసుదాయకవి